

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 3 czerwca 2015 r.

Poz. 1367

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK.III.4131.34.2015.AP WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 2 czerwca 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), **stwierdzam nieważność uchwały nr VIII/36/15 Rady Miejskiej w Ozimku z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat z tytułu zajęcia pasa drogowego w części obejmującej:**

- § 4 ust. 1 pkt 3
- § 4 ust. 2
- słowa: „z zastrzeżeniem pkt 3” w § 4 ust. 1 pkt 2
- z powodu istotnego naruszenia prawa.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Ozimku na sesji w dniu 27 kwietnia 2015 r. podjęła uchwałę nr VIII/36/15 w której określiła wysokość stawek opłat za zajęcia pasa drogowego. Przedmiotowa uchwała narusza prawo w sposób istotny.

Podstawę prawną podjętego aktu stanowi przepis art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z brzmieniem tych przepisów organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłat za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłat, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, stawka opłaty, o której mowa w ust. 5 nie może przekroczyć 200 zł (ust. 8). W myśl art. 40 ust. 9 ustawy ustalając przedmiotowe stawki uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego;
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Przywołany przepis art. 40 ust. 9 zezwala na zróżnicowanie wysokości ustalanych przez organ stanowiący gminy stawek opłat za zajęcie pasa drogowego wyłącznie ze względu na okoliczności i przesłanki enumeratywnie w nim wskazane. Wyłącza on zatem stosowanie innych czynników kształtujących wysokość stawek tych opłat.

Tymczasem Rada Miejska w Ozimku określając stawki opłat za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w nim reklamy zróżnicowała ich wysokość w zależności od treści reklamy tj. od kryterium nieprzewidzianego w ustawie. W myśl przyjętej przez Radę regulacji stawki wynoszą (§ 4 ust. 1 pkt 3 oraz § 4 ust. 2 uchwały):

- za reklamy o powierzchni nieprzekraczającej 0,25 m² umieszczonej na obiekcie, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza, zawierającej wyłącznie informacje o prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w tym obiekcie – 0,50 zł;

- za reklamy zawierające informacje o gminie, powiecie lub województwie, w szczególności w postaci planów, map tablic lub plansz itp. – 0,20 zł;

- za reklamy świetlne i podświetlane stawkę opłaty określoną w ust. 1 pkt 2 i 3 lit. a podwyższa się o 100%.

Ustalenie odrębnej stawki opłat za reklamę w zależności od jej treści stanowi istotne naruszenie prawa, gdyż wykracza poza zakres upoważnienia wynikającego z art. 40 ust. 9 ustawy. Przepis ten odwołuje się jedynie do rodzaju urządzenia lub rodzaju zajęcia. Z treści tego przepisu nie wynika możliwość różnicowania wysokości stawek opłat za reklamę przy zastosowaniu kryterium podmiotowego (w zależności kto ją umieszcza np. organy samorządu terytorialnego, przedsiębiorcy) czy też przedmiotowego, odnoszącego się do jej treści (informacja o samorządzie, informacja o działalności gospodarczej). W wyroku z dnia 16 stycznia 2014 r. (sygn. akt II GSK 1633/12) Naczelny Sąd Administracyjny wyraźnie stwierdził, że: „przy ustalaniu stawek opłat za zajęcie pasa drogowego przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego można jedynie uwzględnić rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego”. Zaznaczyć przy tym należy, iż przyjęte przez Radę Miejską w Ozimku kryteria naliczania opłat za reklamy naruszają również konstytucyjną zasadę równości wobec prawa poprzez faworyzowanie określonych podmiotów. Zgodnie z art. 32 ust. 1 Konstytucji wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dn. 2 lutego 2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 465/04 i wyrok WSA w Warszawie z dn. 6 lutego 2008 r. sygn. akt VI SA/Wa 1824/07).

W związku z unieważnieniem § 4 ust. 1 pkt 3 konieczne jest również stwierdzenie nieważności słów: „z zastrzeżeniem pkt 3” w § 4 ust. 1 pkt 2 kwestionowanej uchwały z uwagi na bezprzedmiotowość tego zapisu.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Wojewody Opolskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Dyrektor
Wydziału Nadzoru i Kontroli

Barbara Bieluszewska